

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om den civile Veterinæradministration.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5175).

Sagen sættes til Forhandling.

**Stengaard-Kirkegaard:** Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en stærk og bekostelig Udvidelse af det veterinære Tilsyn, den veterinære Kontrol, og jeg for mit Vedkommende maa straks sige, at jeg kan ikke af Lovforslagets Bestemmelser eller Motiver faa den Anskuelse, at en saa stærk Udvidelse er nødvendig; der er i Motiverne til Lovforslaget fremdraget Omraader, af Hensyn til hvilke en Udvidelse skulde være særlig nødvendig; der er f. Eks. henvist til, at Tilsynet med Husdyrenes Sygdomme, navnlig de smitsomme, nødvendiggør, at der ansættes Inspektører; men dette finder jeg ikke rigtigt, thi da vi i forrige Rigsdags-samling vedtog Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, var det en Forudsætning, at det skulde være de stedlige Dyr læger, der skulde udføre dette Tilsyn. Jeg tror, man bør slaa sig til Ro med, at skal vi have et forsvarligt Tilsyn, ogsaa med Hensyn til smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene, bør vi overlade til de stedlige Dyr læger at føre Tilsynet og gennemføre Kontrollen. I Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene er det udtrykkelig bestemt, hvorledes en saadan Kontrol skal være; det er f. Eks. bestemt, at vedkommende Dyr læge, saa snart der opstaar smitsomme Sygdomme hos Husdyr, skal give Indberetning derom. Jeg synes ikke, man kan komme videre paa det Omraade. Jeg tror, at naar det veterinære Tilsyn, vi nu har — Direktører og Assistenten —, faar Indberetning om smitsomme Sygdomme, vil dette Personale være i Stand til, saa godt som det er muligt og nødvendigt, at gennemføre Kontrollen.

Der er dernæst henvist til Slagterikontrollen, men heller ikke det forekommer mig afgørende. Sagen er nemlig den, at da vi for nogle Aar siden fik udvidet Slagterikontrollen og fik et Lovpaabud om, at ethvert eksportberettiget Slagteri skal lade en Dyr læge undersøge de slagtede Dyr, fik vi dermed en Ordning, som jeg tror var nødvendig, og som har virket godt, baade til Slagteriernes og til Kundernes Tilfredshed. Men naar man kommer og siger: Nu har vi i nogle Aar haft Dyr lægetilsyn, og nu skal vi have en Kontrol med Dyr lægerne

— saa tror jeg, vi kommer ind paa et System, som vi aldrig bliver færdige med.

Der er endvidere henvist til, at hvis Kontrolreglerne for Kommunernes Vedkommende skal gennemføres forsvarligt, kræver ogsaa dette et udvidet Tilsyn. Men jeg tror, at de stedkendte Dyr læger i Forbindelse med de kommunale Myndigheder netop er de Autoriteter, der bedst kan udarbejde en Plan for, hvorledes en saadan Kontrol skal foregaa. Jeg tror ikke, at et forøget Tilsyn vil forbedre Forholdene. Der er fremdeles henvist til Kontrollen med disse Kadaver-Afkogningsanstalter, som vi nu lige har behandlet. Men jeg tror, at Forholdet der er det samme. Hvis Samfundet ikke kan slaa sig til Ro med den Kontrol, som de stedlige Dyr læger kan udøve, nytter det ikke, selv om man faar Inspektører og Overtilsyn og sætter et helt Maskineri i Gang; man faar ikke stærkere Garantier end dem, man har nu.

Med Hensyn til Henvisningen til det veterinære Tilsyn med Ind- og Udførsel af levende Husdyr anerkender vi, at det er nødvendigt at have et saa effektivt Tilsyn som muligt; men ogsaa paa det Omraade tror jeg, at Forholdene nu er fuldt ud gode. Men jeg kunde ønske, at man, naar der bliver nedsat et Udvalg om dette Lovforslag, stillede en Forespørgsel til det Tilsyn, Direktør, Konsulenter og Inspektører, vi har for Øjeblikket, og hørte deres Mening om, hvorvidt det er nødvendigt at faa flere Medhjælpere ansat og Kontrollen udvidet. Hvis det viser sig, at de Mænd, der i Øjeblikket udfører Tilsynet, mener, det er nødvendigt for dem at faa Hjælp, er det en anden Sag. Men jeg tror i hvert Fald, at dette vil blive det eneste Punkt, hvor der virkelig kan blive Tale om, at et større Tilsyn kan blive nødvendigt.

Der er ganske vist sluttelig ogsaa, særlig i Motiverne, henvist til de slesvigske Forhold, og det er jo rigtigt nok, som det er bemærket, at man f. Eks. i Slesvig har Kredsdyrlæger. Hvis det nu viser sig, at det efter Genforeningen er nødvendigt at opretholde den Ordning, tror jeg ikke, der er noget i Vejen for, at dette kan ske rent administrativt, i hvert Fald ved en midlertidig Bestemmelse. Men det er jo næsten blevet moderne nu i et hvilket som helst Lovforslag at henvise til de slesvigske Forhold. Vi ser Gang paa Gang, at man henviser til, at de i Sønderjylland har de og de Bestemmelser, de og de Kontrolbestemmelser, og det og det Tilsyn, og saa finder man, at man af Hensyn dertil ogsaa skal indføre noget tilsvarende her. Det forekommer mig